

SLUŽBA KÁZANIA PRI SOBOTNÝCH BOHOSLUŽBÁCH				
Zbor/dátum	6.	13.	20.	27.
Trnava	M. Kern	K. Badinský	F. Varga	K. Badinský
Sereď	K. Badinský	P. Čík	T. Braun	Trnava
Piešťany	F. Varga		K. Badinský	Trnava

PRAVIDELNÉ TÝŽDENNÉ STRETNUTIA

		MIESTO	ČAS
Pondelok	Trnava, študijná skupina, kniha Genezis	Kapitulská 23	18:30 hod.
Utorok	Sereď, študijná skupina – Evanjelia	virtuálne	19:00 hod.
Streda	Trnava, študijná skupina - Evanjelia	Na hlinách 8	18:00 hod.
	Trnava, študijná skupina – EGW, Cesta spasenia	virtuálne	19:00 hod.
Piatok	Piešťany, Študijná skupina - Evanjelia	virtuálne	17:00 hod.
	Stretnutie učiteľov sobotnej školy	virtuálne	20:30 hod.
Sobota:	Sobotná škola		
	Kázanie z Božieho slova		
	Popoludňajšia pobožnosť		

DÔLEŽITÉ PODUJATIA

26.	Slávnosť krstu	Trnava	18:00 hod.
27.	Večera Pánova	Trnava	
27.	Zbierka 13. soboty		

(Pokračovanie zo str. 3) Nielen preto, aby utišila váš smäd, ale aj preto, aby ste boli citliví na vnuknutia Ducha, a keď bude treba, vykročíte cez kanceláriu, stavbu či školu. Budete pamätať na Kristovu krv, ktorá sa vyliala za každého človeka, ktorého stretnete a ponúknete mu „živú vodu.“

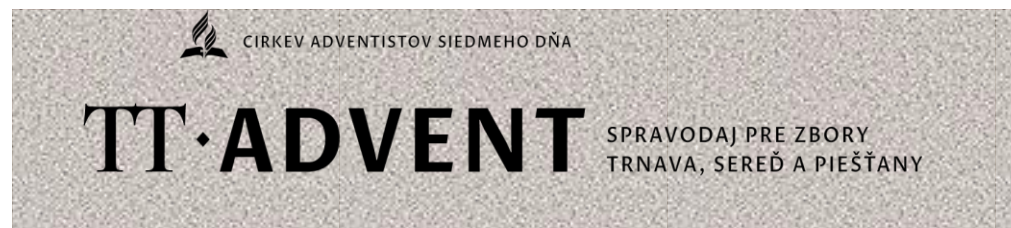
Otázky na zamyslenie k téme zo str.1-3

1. Cítili ste sa niekedy špinavo, unavene a zničené ako žena pri studni?
2. Ježišovou reakciou na Samaritánku bolo prijatie, nie odsúdenie, odpustenie, nie výčitky. Zakúšate vo svojom živote Božie prijatie a odpustenie aj vy? Ponúkate to ďalej?
3. Jedným z poučení tohto príbehu je fakt, že ako nasledovníci Krista by sme ponad priepasti mali stavať mosty. Pokúste sa teraz z tohto hľadiska ohodnotiť svoje priateľstvá. Koho zvyčajne vyhľadávate? Prečo Kristus povzbudzuje svojich nasledovníkov, aby bezvýhradne prijímali všetkých ľudí?
4. Sú vo vašom živote ľudia, ktorí by možno tiež potrebovali vedieť, že Boh dokáže upokojiť ich dušu, utíšiť ich búrky a osušiť im slzy? Poproste ho, aby vám odhalil potreby ľudí naokolo. A potom nájdite spôsob ako tým ľuďom povedať, že v nebi existuje Boh, ktorý ich stvoril, ktorý ich miluje, ktorý im už pripravil cestu, a ktorý im daruje nekonečný pokoj. Karol Badinský

KONTAKTY:

BOHOSLUŽBY: DOP / POPOLUD.

Zbor Trnava, Kapitulská 23; trnava.casd.sk	9.00 / 14:00 hod.
Zbor Sereď, Školská 1, Dom kultúry 1. poschodie; sered.casd.sk	9:00 / 13:30 hod.
Zbor Piešťany, Zavretý kút 113; piestany.casd.sk	9:30 / 14:00 hod.
Kazateľ + redakcia spr.: Karol Badinský, ☎ 0905 302 793, kbadinsky@gmail.com	

MAREC 2020

„POĎ ZA MNOU!“

8. UČTE SA OD MAJSTRA

Väčšine súčasných nasledovníkov Krista od detstva hovorili, aby sa stránili „sveta“. Vystríhali ich pred miestami, na ktoré by nikdy nemali ísť, a ľuďmi, ktorým by sa mali vyhýbať. Takéto rady slúžia jedinému a to urobiť z kresťanov nemohúcich, ustrašených a úzkoprých ľudí. Ale prvá lekcija, ktorú nám Kristus svojim príkladom dáva, hovorí toto: nemáme sa nechať zastrašiť rozdielmi medzi nami a inými ľuďmi. Či už sú to rozdiely rasové, náboženské, rodové, alebo akékoľvek iné. Namiesto toho sa snažme pripodobniť Kristovi tým, že prestaneme prehlbovať priepasť medzi nami a pokúsime sa osvojiť si jeho príklad stavania mostov ponad to, čo nás rozdeľuje.

Bol horúci deň a Ježiš so svojimi učeníkmi putoval vyprahnutým územím Palestíny (Ján 4). Keď prišli do oblasti samaritánskeho mesta Sychar, bolo takmer poludnie. Dohodli sa, že učeníci pôjdu nakúpiť niečo na zjedenie a Ježiš zostal sám pri starobylej studni. Vtom sa z diaľky začala približovať žena. Prichádzala z neďalekej dediny, aby nabrala vodu. Naberie vodu a pôjde späť. Vyrušilo ju však, že tam sedí nejaký muž a je to Žid. Bolo to nečakané a nepríjemné. V čase poludnia tam nikto nechodí, to má táto žena odporované. Ježiš sa k nej otočí a povie: „Dala by si mi, prosím, napiť sa?“ Žena si v prvej chvíli nebola istá, či hovorí s ňou. V úžase otočila hlavu k tomu mužovi. Možno sa mi to len zdalo. Pozrela sa na Ježiša a spýtala sa: „Ako si môžeš ty, Žid, pýtať vodu odo mňa, Samaritánky?“ Medzi Židmi a Samaritánmi existovali zásadné rodové, náboženské a spoločenské rozdiely. Stretnutie Žida-muža a ženy-Samaritánky bol zrejme ten najväčší rozdiel, aký mohol v tejto oblasti existovať. Muž sa na verejnosti nemal prihovárať nijakej žene a táto bola ešte aj Samaritánka. Napriek týmto rozdielom Ježiša nezaujímá, čo je spoločensky vhodné/nevhodné. Samaritánku jeho otázka zaskočila. Odpovedala protiotázkou a to znamenalo otvorené dvere pre pokračovanie rozhovoru. O chvíľu sa obidvaja rozprávali o vode. Napokon, kvôli „vode“ sem obidvaja prišli. „Keby si poznala Boží dar a vedela, kto som, ty by si si pýtala vodu odo mňa. A ja by som ti dal živú vodu.“ Žena odvetila: „Ved' nemáš ani vedro, ktorým by si ju nabral, a studňa je hlboká. Odkiaľ teda vezmeš živú vodu?“ Jakobovu studňu považovali za najhlbšiu v celej oblasti. „Azda si nemyslíš, že si väčší ako náš otec Jakob?“ vyslovila žena. Nebola vo svojej koži, no robila všetko pre to, aby svoju neistotu zakryla. Kto je tento zvláštny cudzinec, ktorý hovorí o „živej vode“? Predstavitosť jej pracovala na plné obrátky. Ježiš si uvedomil príležitosť presunúť sa k duchovným veciam: „Každý, kto sa napije z tejto vody, bude znovu smädný,“ povedal. „Kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť už nikdy. Voda, ktorú mu ja dám, stane sa v ňom prameňom večného života!“ Zvedavo sa pozrela na neho, aby zistila či naozaj myslí to, čo povedal. „Daj mi takú vodu, aby som už nebola smädná - aby som už nemusela deň čo deň chodiť k studni!“ Ježiš vedel, že ponúkané riešenie uhasí ženin smäd nielen teraz, ale aj po zvyšok života. Je treba ešte vyriešiť jeden vážny problém v jej živote, a preto povedal: „Chod', zavolaj svojho muža a príd' sem.“ To nečakala, ale rýchlo sa vynašla: „Nemám muža,“ povedala, a bola to pravda, nemala manžela. Mala priateľa, s ktorým žila, ale nebol to jej muž. Ona pri

hľadani šťastia v živote prestupovala pravidlá šťastného života v domnení, že šťastie nájde aj na inej ceste, ktorú si sama svojvoľne vyberie. Ježiš na jej vysvetlenie reagoval: „*Správne si to povedala: lebo si mala päť mužov a ten, ktorého máš teraz, nie je tvoj muž!*“ Jeho záhadné nahliadnutie do jej života nezostalo nepovšimnuté. Žena sklopila zrak, situácia to bola neprijemná a uvažovala kam tento rozhovor s neobyčajným židovským učiteľom ešte povedie. Keď sa ako-tak pozbierala, pokúsila sa Ježiša priviesť na iné myšlienky. „*Aha, takže ty si prorok!*“ „*Ak je to teda tak, odpovedz mi na jednu otázku. Naši otcovia sa klaňali Bohu na tomto vrchu, ale vy, Židia, tvrdíte, že Jeruzalem je miesto, kde sa treba klaňať. Ako to teda je?*“

Ježiš jej želanie narýchlo splnil, no potom sa vrátil k aktuálnej téme. „*Pride čas, keď už nebude záležať na tom, kde budete uctievať Boha. Ten čas vlastne už prišiel. Teraz som tu a záleží len na tom, či vo mňa veríš alebo nie - to je všetko. Uctievanie, ktoré žiada môj Otec sa nezakladá na nijakej ceremónii, ani na mieste. Dôležitá je jedine viera. Tvoje fyzické telo môže byť kdekoľvek na zemi - na vrchu hory, v chráme, dokonca aj tu pri studni - a napriek tomu môžeš svojim Duchom uctievať Boha.*“ „*Poznám tvoju minulosť,*“ pokračoval Ježiš. „*No keďže som tým, kým som, hovorím ti jedno: stále máš možnosť dostať živú vodu, o ktorej som hovoril. Napriek predošlým problémom a súčasnej situácii ti ju môžem dať.*“ Keď Ježiš hriešnu ženu objal svojou milosťou a prijatím, ľadová pokrývka na jej srdci sa pomaly roztápala. Oči sa jej zastrelí slzami a jej smädna duša do seba nasala niekoľko kvapiek požehnaní Ducha svätého. A teraz si z tohto príbehu vezmíme niekoľko rád/príkladov, ktoré nám Ježiš ukázal.

1. premostite priepasť

Nenechajme sa odradiť rozdielmi medzi nami a inými ľuďmi. Či už sú to rozdiely rasové, náboženské, rodové, alebo spoločenské. Namiesto toho sa snažme pripodobniť Kristovi tým, že prestaneme prehlbovať priepasť medzi nami a inými ľuďmi a pokúsme sa osvojiť si jeho príklad stavania mostov ponad to, čo nás rozdeľuje. Toto funguje zvlášť u tých, ktorí sa „vracajú domov.“ Ježiš používal ten najlepší spôsob, ako ich tam priviesť: prišiel za nimi tam, kde práve boli, nadviazal s nimi vzťah bez snahy ich najprv zmeniť a potom s nimi kráčal, krok za krokom, smerom k Otcovi. Ježiš sa k žene pri studni mohol otočiť chrbtom a povedať: „*Vieš, s ľuďmi tvojho typu sa nestýkam.*“ Našťastie to neurobil. Preto si neustále musíme odpovedať na niekoľko otázok:

- Som naladený na Ducha Svätého v situáciách, keď sa stretávam s ľuďmi iného vierovyznania, iného presvedčenia a z iného prostredia?
- Sústreďujem sa pri každodenných rozhovoroch s ľuďmi na rúcanie stereotypov a uprednostňujem stávanie mostov?
- Hľadám aktívne spôsoby, ako posúvať svoje hranice? Zájdem napríklad niekedy za človekom z inej generácie? Chodievam do reštaurácií, ktorých obsluha alebo majiteľ sú inej národnosti? Zaujímam sa o kultúry, do ktorých nepatrím?

Robte veľké kroky. Robte malé kroky. Robte hocijaké kroky, aké len urobíte môžete, aby sa vo vás naplno rozvíjal Kristov postoj staviteľa mostov, ktoré preklenú priepasť.

2. Pýtajte sa

Ježiš sa zámerne približoval k ľuďom, ktorí boli iní než on. Rovnako dôležité však je, že slová, ktoré mu pri stretnutiach vychádzali z úst ako prvé, volil zámerne. V prípade ženy pri studni to bola otázka. Položil jej jednoduchú otázku, aby preskúmal situáciu a zistil, či je ochotná pokračovať v rozhovore. V Novom zákone čítame, že ak Ježiša niekto odmietol vypočuť a radšej zatvoril dvere, Ježiš ich nasilu nevylamoval. Sila Ježišovho prístupu spočíva v tomto: kládol ľuďom otázky, aby vyskúšal otvorenosť ich srdca. Uprednostnil otázku, ktorou vyvolával túžbu odpovedať a spoľahol sa, že odpoveď mu naznačí, ako má v rozhovore postupovať. Prvý list Korinťanom 2,14-16 hovorí, že „*živočíšny človek [neveriaci] neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu bláznovstvom a nemôže ich pochopiť, lebo ich treba duchovne posudzovať... My [veriaci] však máme Kristovo zmysľovanie.*“ Ide o to, že ľudia, ktorí nepozvali Krista do svojho života, nie sú zvyknutí viesť duchovné rozhovory. Ak takého človeka budete chcieť nejakým spôsobom presvedčiť ešte skôr, ako si získate jeho

dôveru, budete odmietnutí a ešte sa budete čudovať, čo sa vlastne stalo. Ak sa necítite doma v rozmýšľaní nad otázkami, ktoré by ste mohli položiť, urobte presne to, čo urobil Ježiš. Keď sedel pri studni, rozhodol sa opýtať na vodu. Myslite si, že Samaritánka k tomu mala čo povedať? Chodila denne k studni, načierala vedro, aby ho naplnila, a potom ho niesla späť domov.

3. Cvičte sa v trpezlivosti

Prečo mal Ježiš so Samaritánkou toľkú trpezlivosť? Pre neho to nebol evanjelizačný projekt, ale skutočný človek, ktorý mal skutočné potreby. Vedel, že skôr než sa tá žena bude môcť naozaj vysporiadať so svojimi hriechmi, musí uveriť. Keďže mal správne nastavené očakávania, dokázal sa k nej správať s úctou a povzbudením. Nesúdil ju ani nezatracoval. Hoci poznal jej minulosť plnú hriechov, nevmietol jej ich do tváre. Rozhodol sa rozduchať plamienok viery. Možno takto: „*Dni, ktoré máš pred sebou, môžu byť iné.*“ Ježiš zahrnul ženu svojou milosťou. Utekala späť do dediny a všetkým rozpovedala o mužovi, ktorý o nej „*vie všetko*“. Po ničom netúžila viac, než povedať všetkým, že Ježiš jej dal novú budúcnosť a novú nádej.

4. Dajte nádej zúfalým

Tak ako Kristus, aj my by sme mali nebojácne hovoriť o radości viery, ktorú prežívame vďaka Ježišovi Kristovi. Sebavedome povedzte ľuďom, čo im Otec sľubuje! Smädnej žene, ktorú Ježiš stretol pri studni, ponúkol „živú“ vodu“ - vodu života, ktorá utiši smäd a pozdvihne ducha. Pre ľudí, s ktorými sa stretávate vy, je ponuka neobmedzená:

- Pre tých, ktorí sú plní hanby: „Čaká na vás milosť a odpustenie.“
- Pre tých, ktorých spútvajú ničivé zlozvyky: „*Ked' vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní.*“
- Pre slabých: „Stačí poprosiť a dostanete silu od Boha - darcu sily.“
- Pre strápených: Ježiš vašej duši sľubuje odpočinok.
- Pre chudobných a núdzných: bohatstvo ducha a odmenu v pravom čase.
- Pre zarmútených: útechu a potešenie.
- Pre chorých a zomierajúcich: večný život a nový život.

Keď Ježiš privádzal ľudí k viere, hovoril im, že život, ktorý ponúka, je tým najlepším životom, aký môže ľudská bytosť zakúsiť. V Matúšovom evanjeliu ho prirovnáva k drahocennej perle, kvôli ktorej sa oplatí vzdať všetkého. Obnovme si rozhodnutie preukazovať podobnú vieru a nadšenie pri rozprávaní o vlastnej viere. Vari existuje dôležitejšie poslanstvo ako to, ktoré svetu nesieme my?

Chlieb, ktorý skutočne tíší hlad

Príbeh v štvrtej kapitole Jánovho evanjelia naberá zaujímavý obrat vo chvíli, keď sa na scéne znovu objavia učenici. Samaritánka cítila ich pichľavé pohľady Prebehla popri nich a ponáhľala sa rozpovedať ostatným obyvateľom mesta o úžasnom rozhovore s človekom, ktorého stretla. Hneď ako zmizla zo scény, učenici sa snažili presvedčiť Ježiša, aby si zajedol. Sami sa najedli v meste a vedeli, že Ježiš musí byť už poriadne hladný. Nemali však ani potuchy o tom, „ako dobre sa Ježiš medzitým najedol“. Prosím, prečítajte si: *Ján 4,34-36*.

Kroky, ktoré menia svet

Vďaka premene jednej ženy sa zmenilo aj nespočetné množstvo iných životov. Viete si predstaviť jej život o pätnásť alebo dvadsať rokov? Jej deti a vnúčatá, ako sa tešili z kresťanského spoločenstva a Božej milosti. Rovnaký záujem a pochopenie, ktoré pritiahli do Božieho kráľovstva vás, máte teraz prejavíť niekomu inému aj vy. Presne ako Samaritánka. Postupne sa pri rozprávaní o viere naučíte vyhýbať sa trápnyim chybám. Naučíte sa sebavedome rozpovedať podstatu Božieho príbehu spásy. Naučíte sa pristupovať k ľuďom ako k úžasným Božím stvoreniam. Boh hovorí, že ak ste nasledovníkmi Krista, urobil pre vás toto: umyl vás; dal vám nové srdce - pôvodné srdce z kameňa nahradil srdcom, ktoré plní Božiu vôľu, nie svoju vlastnú. Vložil do vás svojho Ducha a dal vám silu konať to, čo od vás žiada, aby ste každý deň mohli žiť slobodne. Živá voda, ktorú pred toľkými rokmi ponúkol žene pri studni, teraz tečie a prúdi aj vo vašom srdci. A je tam z určitého dôvodu! (Pokračovanie na str. 4)